

JÁRÓFÖLD

Nem kéne túlzásokba esni.

Erőltetni, hogy az elektromos viharban a tető összes gyámja egyszerre nyikordul, a csigák női énje elhal. Átírni jövő időbe, hogy a száműzöttek szigetére tartunk láda ruhával és újra felfedezett könyvvel, oldalszéllal indulásunk óta. Fordítva is lehet. A kibic támlás székén megidézhető, hogy az elbeszélésnek, a vágnak mindenben megfelelőt kerestem. Hogy az ércelértől megkergült iránytű, a dülöngélő múzsa látványától megittasult költő csak idézet, a hátsó terem szellőzőjébe a hegyi levegő bezúdul, a tarkók megfeszülnek. És semmi nem szolgáltat ebből anyagot a városban a bevett művészetnek.

*Majd azt mondom: hallottam
az élet forrását csobogni.
Láttam, hogy fényárban úszva bár,
a hágón túl is átmeneti időket
élnék. A tisztázó beszélgetésig meg
beveszem magam a vigalmi negyedbe,
és elfogadok minden egyes próbát,
ájulásig. És ha majd a sebeimre,
arcszínemre szerettem félszegen
és szörnyülködve rákérdeznek,
csak legyintek. Amitől mindjárt
pontosabban értik, hogy milyen
akadályok választhattak el az élet
forrásától hallótávolságban.
Hogy mit jelent az időök átmeneti volta
túl a hágón, és hogy ezzel az utammal
nem fecséretek a pénzük.*

